

ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ТА ТИПИ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА: ОБЛІКОВИЙ ВИМІР

THE MAIN ELEMENTS AND TYPES OF DEPRECIATION POLICY IN RELATION TO THE FIXED ASSETS OF THE ENTERPRISE: ACCOUNTING MEASUREMENT

Городиський М.П.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і аудиту,
Житомирський державний технологічний університет

Поліщук І.Р.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і аудиту,
Житомирський державний технологічний університет

Horodyskyi Mykola

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Audit and Accounting Department
Zhytomyr State Technological University

Polishchuk Iryna

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Audit and Accounting Department
Zhytomyr State Technological University

У статті охарактеризовано сутність та елементи амортизаційної політики. З'ясовано, що складовими амортизаційної політики щодо основних засобів слід вважати вартісний критерій розмежування основних засобів та інших необоротних матеріальних активів; очікуваний строк експлуатації залежно від напряму корисного використання об'єктів; види оцінок під час надходження та вибуття; механізм переоцінки; визначення ліквідаційної вартості; метод нарахування амортизації. Розкрито елементи облікової політики щодо основних засобів на досліджених підприємствах. Наведено переваги та недоліки запропонованих чотирьох типів амортизаційної політики щодо основних засобів, а саме рівномірної, прискореної, компромісної та пропорційної. Охарактеризовано вплив типу амортизаційної політики на фінансові результати підприємства.

Ключові слова: амортизація, амортизаційна політика, метод нарахування амортизації, облікова політика, основні засоби.

В статье охарактеризованы сущность и элементы амортизационной политики. Выяснено, что составляющими амортизационной политики касательно основных средств следует считать стоимостный критерий разграничения основных средств и других необоротных материальных активов; ожидаемый срок эксплуатации в зависимости от направления полезного использования объектов; виды оценок при поступлении и выбытии; механизм переоценки; определение ликвидационной стоимости; метод начисления амортизации. Раскрыты элементы учетной политики касательно основных средств на исследованных предприятиях. Приведены преимущества и недостатки предложенных четырех типов амортизационной политики касательно основных средств, а именно равномерной, ускоренной, компромиссной и пропорциональной. Охарактеризовано влияние типа амортизационной политики на финансовые результаты.

Ключевые слова: амортизация, амортизационная политика, метод начисления амортизации, учетная политика, основные средства.

Depreciation is one of the cost elements. Fixed assets occupy a significant proportion in the total assets of the enterprise. The profit of an enterprise directly depends on the technical condition and efficiency of the use of fixed assets. Therefore, the accounting of fixed assets depreciation forms an information base for managing the cost of

production. Depreciation policy allows you to choose methods for calculating depreciation of fixed assets in accordance with the direction of their use and impact on the financial result. Depreciation should take into account the moral and physical depreciation of fixed assets. Comparison of actual depreciation of fixed assets with the cost of acquired fixed assets generates information on the completeness of renewal of fixed assets. The regulation of depreciation policy takes place both at the enterprise level and at the state level. This ensures the reliability and completeness of the information received. National level regulates the procedure for recording depreciation in regulatory acts. At the enterprise level, depreciation is governed by accounting policy. The choice of depreciation method is an important stage in the formation of a depreciation policy for fixed assets. The strategy of enterprise development should be the basis of this choice. The chosen depreciation method determines the type of depreciation policy. There is no single approach to the classification of depreciation policy. It is necessary to consider types of depreciation policy depending on the effect of the depreciation method on the financial results. The choice of the type of depreciation policy should be made on the basis of an analysis of its advantages and disadvantages. This will ensure that the expected financial results are obtained in accordance with the company's strategy. A detailed research of the depreciation policy will be required. Various options are available for a list of depreciation policy items for fixed assets. Clarification of the elements of depreciation policy for fixed assets will allow regulating the accounting for depreciation at the enterprise level in the accounting policy.

Key words: depreciation, depreciation policy, depreciation method, accounting policy, fixed assets.

Постановка проблеми. В сучасних умовах недостатньо уваги приділяється управлінню амортизаційними відрахуваннями, зокрема аналізу впливу амортизаційних відрахувань на собівартість продукції. Під час вибору методу нарахування амортизації необоротних активів не враховуються економічні вигоди від інтенсивності їх використання, залежність від морального й фізичного зносу. Це приводить до недостовірного відображення в обліку амортизаційних відрахувань, адже фактичний знос суттєво відрізнятиметься від відображеного в бухгалтерському обліку. Це може негативно вплинути на виконання планів щодо виробітку продукції, привести до недостовірного відображення фінансових результатів та несвоєчасного оновлення необоротних активів. Знос основних засобів в Україні за 2013–2017 рр. має тенденцію до зниження: у 2013 р. знос основних засобів склав 77,3%, у 2014 р. – 83,5%, у 2015 р. – 60,1%, у 2016 р. – 58,1%, а у 2017 р. – 55,1% [1], що свідчить про покращення підходів до управління амортизаційними відрахуваннями та процесом оновлення основних засобів на вітчизняних підприємствах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття амортизаційної політики досліджене С.С. Новицькою, Н.Ю. Потаповою-Сінько [2]. Л.М. Пилипенко та О.І. Тивончук [3] розмежували функції амортизації на рівні підприємства та держави. В.А. Никифорак [4] та О.Г. Радєва [5] окреслили етапи формування облікової амортизаційної політики на підприємстві. Є.В. Жердєв [6] та Д.М. Трачова [7] виділили елементи амортизаційної політики підприємства. В.Я. Трофимчук запропонував класифікацію складових амортизаційної політики [8].

Розглянемо внесок кожного науковця в розвиток теоретичних засад формування амортизаційної політики щодо основних засобів.

На думку С.С. Новицької та Н.Ю. Потапової-Сінько, амортизаційна політика підприємства є складовою частиною загальної стратегії форму-

вання його фінансових ресурсів, що полягає в індивідуалізації рівня інтенсивності відновлення амортизованих активів з урахуванням специфіки їхньої експлуатації [2, с. 7].

Заслуговує на увагу позиція таких вчених, як Л.М. Пилипенко та О.І. Тивончук, щодо функцій амортизації. Вони наголошують на тому, що на балансах підприємств амортизаційні фонди вже давно не формують, амортизація не утворює жодного джерела коштів для відтворення необоротних активів, а фактично перетворилась на обліковий регулятив. Таким чином, нині амортизація виконує на рівні підприємства фіскальну, розподільчу та функцію збереження капіталу, а на рівні держави – регулювальну та фіскальну [3, с. 84].

Основними етапами формування облікової амортизаційної політики на підприємстві О.Г. Радєва вважає облік основних факторів, що визначають передумови формування облікової амортизаційної політики, вибір відповідних методів амортизації, забезпечення цільового використання коштів амортизаційних відрахувань [5, с. 71].

В.А. Никифорак виділяє такі етапи формування амортизаційної політики, як визначення цілей та напрямів діяльності підприємства; дослідження факторів, що впливають на вибір методу амортизації об'єкта; залучення висококваліфікованого персоналу для визначення методу амортизації об'єкта; вибір методу амортизації відповідно до цілей діяльності підприємства; оцінювання ефективності вибраного методу нарахування амортизації; перегляд методу нарахування амортизації у зв'язку з неефективністю раніше застосовуваного методу [4, с. 159].

Розглянемо перелік елементів амортизаційної політики підприємства, який виділяє Д.М. Трачова:

- 1) порядок оцінювання й переоцінювання основних засобів;
- 2) визначення строків корисного використання;

- 3) вибір способів нарахування амортизації;
- 4) забезпечення цільового використання амортизаційних відрахувань;
- 5) вибір найбільш ефективних форм відтворення основних засобів;
- 6) вдосконалення структури засобів праці [7, с. 17].

Вона акцентувала увагу на виборі найбільш ефективних форм відтворення основних засобів та вдосконаленні структури засобів праці, що є дуже важливим для забезпечення безперервності діяльності підприємства.

Розглянемо елементи амортизаційної політики, визначені Є.В. Жердєвим на мікрорівні:

1) оцінка та переоцінка основних фондів (для правильного нарахування амортизації проведення переоцінки індексним методом (на основі індексу статистики) або методом прямого перерахунку (на основі експертних висновків));

2) визначення термінів корисного використання основних засобів (застосування міжнародних стандартів нарахування амортизації з 2002 р. дало змогу скоротити терміни корисного використання, об'єктів основних засобів та достовірніше представляти факти господарської діяльності підприємства);

3) вибір та обґрунтування методів нарахування амортизації (використовуваний метод нарахування амортизації повинен відображати схему роботи підприємства щодо споживання економічних вигід, що отримуються від активу);

4) забезпечення цільового використання амортизаційних відрахувань (за цільового використання амортизаційні відрахування вкладаються у виробництво та забезпечують дохід на рівні рентабельності власного капіталу, необхідний для відновлення зношеного майна);

5) запобігання надмірному моральному та фізичному зносу основних фондів (вжиття певних заходів, таких як впровадження нової техніки та технологій, вдосконалення ремонтно-експлуатаційного обслуговування, диференціація термінів корисного використання залежно від зносу тощо);

6) вибір найбільш ефективних форм відтворення основних фондів (здійснення своєчасного та якісного технічного переозброєння, реконструкції та модернізації виробництва);

7) оптимізація податкових платежів (збільшення амортизаційних відрахувань сприяє зниженню податкових платежів та зростанню власних фінансових ресурсів) [6].

В.Я. Трофимчук, досліджуючи класифікацію складових амортизаційної політики, пропонує такі ознаки та види: за видом майна, що амортизується (стосовно активної частини майна, пасивної частини майна, нематеріальних активів), залежно від методів нарахування амортизації (активна, помірна, інтегральна), залежно від цілей амортизаційної політики (оновлення основних засобів, оптимізація податкових платежів, зменшення собівартості), залежно від

терміну реалізації амортизаційної політики (короткострокова, середньострокова, довгострокова) [8, с. 135].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Однак, незважаючи на значні напрацювання зі вказаної проблематики вищезазначеними науковцями, відсутній єдиний підхід до елементів та етапів амортизаційної політики, вибору типу амортизаційної політики підприємства відповідно до впливу методу нарахування амортизації на фінансовий результат.

Формулювання цілей статті (**постановка завдання**). Мета статті полягає у визначенні сутності, елементів та етапів амортизаційної політики, а також обґрунтуванні впливу типу вибраної амортизаційної політики на фінансовий результат. Щодо прикладної спрямованості акцент зроблено на вивченні облікової політики стосовно основних засобів за видом економічної діяльності 10.51 «Перероблення молока, виробництво масла та сиру».

Вклад основного матеріалу дослідження. Амортизаційна політика щодо основних засобів – це діяльність підприємства стосовно забезпечення належного технічного стану та своєчасності оновлення основних засобів, а також визначення оптимальних методів нарахування амортизації для виміру економічних вигід від їх використання.

Запропоновано такі етапи формування амортизаційної політики:

1) дослідження факторів, що впливають на вибір методу амортизації об'єкта;

2) вибір методу амортизації відповідно до очікуваних економічних вигід від використання основних засобів;

3) оцінювання впливу вибраного методу нарахування амортизації на фінансовий результат за роками;

4) перегляд методу нарахування амортизації у зв'язку з невідповідністю фактичної інтенсивності використання основних засобів та його обліковим відображенням;

5) аналіз даних щодо своєчасності оновлення необоротних активів.

Вважаємо, що складовими амортизаційної політики щодо основних засобів є вартісний критерій розмежування основних засобів та інших необоротних матеріальних активів; очікуваний строк залежно від напряму корисного використання об'єктів основних засобів; види оцінок основних засобів під час надходження та вибуття; механізм переоцінки основних засобів; визначення ліквідаційної вартості основних засобів; метод нарахування амортизації основних засобів.

Наступним етапом дослідження є вивчення елементів за складовими амортизаційної політики щодо основних засобів в Положеннях про облікову політику п'яти підприємств за КВЕД 10.51, таких як ТзДВ «Яготинський маслоза-

вод», ПАТ «Житомирський маслозавод», ПрАТ «Нововодолазький молокозавод», ПАТ «Чернігівський молокозавод» і ПАТ «Старобільський молокозавод» [9].

За результатами вивчення змісту оприлюднених Положень про облікову політику одержано такі висновки.

1) Вартісний критерій розмежування основних засобів та інших необоротних матеріальних активів не зазначено в оприлюднених даних про облікову політику за 2017 р. на досліджених підприємствах.

2) Визначено очікуваний строк залежно від напряму корисного використання об'єктів основних засобів. На ТзДВ «Яготинський маслозавод» встановлено такі граничні терміни експлуатації основних засобів: будинки та споруди – 1–30 років; виробниче та інше обладнання – 5–15 років; транспортні засоби – 1–17 років; інші основні засоби – 1–10 років. За ПАТ «Житомирський маслозавод» наведено такі строки корисної експлуатації груп основних засобів: будівлі та відповідна інфраструктура – 15–70 років, машини та обладнання – 5–20 років, транспортні засоби – 3–18 років, інші основні засоби – 2–11 років. За ПрАТ «Нововодолазький молокозавод» встановлено такі середні строки корисного використання кожного активу: будівлі та споруди – 4–20 років, обладнання – 2–15 років, транспортні засоби – 4–5 років, інші основні засоби – 2–15 років.

3) Визначено види оцінок основних засобів під час надходження та вибуття. На ПрАТ «Нововодолазький молокозавод» основні засоби відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченого зносу та збитків від зменшення корисності. На ПАТ «Чернігівський молокозавод» основні засоби, що обліковувалися станом на 1 квітня 2011 р., відображені в обліку згідно з проведеним експертним оцінюванням, а основні засоби, придбані після 1 квітня 2011 р., відображені в обліку за фактичними витратами на їх придбання, доставку та встановлення. На ПАТ «Житомирський маслозавод» основні засоби відображаються за історичною вартістю або собівартістю будівництва, за вирахуванням накопиченого зносу та накопичених збитків від знецінення. Історична вартість об'єкта основних засобів включає такі елементи: а) ціна придбання, включаючи імпорتنі мита й збори, які не відшкодовуються, за вирахуванням торгових та інших знижок; б) будь-які витрати, які безпосередньо пов'язані з доставкою об'єкта до місця розташування та приведення його у стан, необхідний для його експлуатації відповідно до намірів керівництва Компанії; в) первісна оцінка витрат на демонтаж та видалення об'єкта основних засобів та відновлення території, на якій він був розташований, зобов'язання за якими Компанія бере на себе або під час придбання цього об'єкта, або внаслідок його експлуатації протягом певного періоду часу з метою, яка не

пов'язана з операційною діяльністю протягом цього періоду.

4) Визначено механізм переоцінки основних засобів. ПрАТ «Нововодолазький молокозавод» переглядає балансову вартість основних засобів щодо зменшення корисності, коли певні події чи зміна обставин вказують на те, що балансова вартість активу не зможе бути відшкодована. В разі виявлення ознак зменшення корисності активу та перевищення його балансової вартості над оціночною відшкодованою вартістю вартість такого активу або одиниці, що генерує грошові потоки, списується до вартості очікуваного відшкодування. Вартість очікуваного відшкодування активів визначається як більша з таких двох величин, як чиста ціна продажу активу та вартість використання активу.

5) Визначено ліквідаційну вартість основних засобів. На ПАТ «Житомирський маслозавод» ліквідаційна вартість активу – це очікувана сума, яку Компанія одержала б на даний момент від реалізації об'єкта основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якщо б цей актив уже досяг того віку й стану, в якому, як очікується, він буде перебувати наприкінці строку свого корисного використання. На ТзДВ «Яготинський маслозавод» ліквідаційна вартість основного засобу – це розрахункова сума, яку б товариство отримало в даний час від вибуття активу, за вирахуванням витрат на вибуття, якщо би стан та період використання об'єкта основних засобів були такими, які очікуються в кінці терміну його експлуатації. Коли товариство має намір використовувати актив до кінця періоду його фізичного існування, ліквідаційна вартість такого активу дорівнює нулю.

6) Визначено метод нарахування амортизації основних засобів. Так, згідно з даними оприлюдненої регулярної інформації за 2017 р., на ТзДВ «Яготинський маслозавод», ПАТ «Житомирський маслозавод», ПрАТ «Нововодолазький молокозавод», ПАТ «Чернігівський молокозавод» застосовується прямолінійний метод нарахування амортизації.

На ПАТ «Старобільський молокозавод» облікову політику розроблено відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності / бухгалтерського обліку (МСФЗ/МСБО).

Вважаємо, що підприємства недостатньо розкривають облікову політику щодо основних засобів, а особливо це стосується регламентації порядку переоцінки, вартісного критерія розмежування основних засобів та інших необоротних матеріальних активів.

Вважаємо за доцільне залежно від впливу методу нарахування амортизації на фінансовий результат виокремити чотири типи амортизаційної політики, а саме рівномірну, прискорену, компромісну, пропорційну.

Рівномірність амортизаційної політики передбачає рівномірність розподілу суми амортиза-

ції між обліковими періодами із застосуванням прямолінійного методу.

Прискорена амортизаційна політика передбачає політику прискореного списання вартості активу із застосуванням методів нарахування амортизації зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивного.

Компромісна амортизаційна політика передбачає в перші роки експлуатації політику прискореного списання вартості активу з використанням таких методів нарахування амортизації, як методи зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості,

кумулятивний, а в останні роки – застосування прямолінійного методу, що забезпечить однаковий розмір амортизаційних відрахувань щорічно.

Пропорційна амортизаційна політика передбачає нарахування зносу пропорційно обсягу виконаних робіт, випуску виробленої продукції (одиниць виробленої продукції), тобто із застосуванням виробничого методу.

Управлінський персонал, керуючись технічними характеристиками, умовами та інтенсивністю використання об'єкта основних засобів, його залежністю від морального зносу, планами щодо оновлення та оптиміза-

Таблиця 1

Порівняльна характеристика типів амортизаційної політики відповідно до впливу методу нарахування амортизації на фінансовий результат

Тип амортизаційної політики	Вплив на фінансовий результат	Переваги	Недоліки
Рівномірна	Амортизаційні відрахування щороку однакові, у фіксованому розмірі впливатимуть на фінансовий результат до оподаткування.	Простота й зручність полягають в тому, що амортизаційні відрахування в однаковому розмірі впливають на фінансовий результат протягом експлуатації об'єкта.	1) Не враховує моральний знос; 2) не враховує обсяги виробництва продукції, тому собівартість, відображена в бухгалтерському обліку, неповною мірою враховує інтенсивність використання об'єкта; 3) відсутній вплив з боку управлінського персоналу на розмір амортизаційних відрахувань.
Прискорена	Амортизаційні відрахування щороку будуть зменшуватись, а фінансовий результат зростатиме.	1) Враховує моральний знос; 2) дає змогу управляти фінансовими результатами на початку та в кінці експлуатації об'єкта.	Не враховує інтенсивність використання необоротного активу, отже, приводить до неузгодженості між витратами та доходами від експлуатації активу.
Компромісна	Амортизаційні відрахування в перші роки щороку будуть зменшуватись, а фінансовий результат зростатиме, в останні роки вони будуть однаковими та у фіксованому розмірі впливатимуть на фінансовий результат до оподаткування.	1) Враховує моральний знос; 2) дає змогу управляти фінансовими результатами на початку експлуатації об'єкта.	1) Не враховує інтенсивність використання необоротного активу; 2) не дає змогу управляти фінансовими результатами в кінці експлуатації об'єкта.
Пропорційна	Амортизаційні відрахування щороку будуть достовірно впливати на фінансовий результат за ступенем експлуатації об'єкта.	Повною мірою визначає фізичний знос. Враховує інтенсивність використання необоротного активу, наявна неузгодженість між витратами та доходами від експлуатації активу.	1) Застосовується в разі визначення виробничої потужності об'єкта протягом всього терміну його експлуатації; 2) доцільно застосовувати в разі незначного морального зносу об'єкта; 3) не дає змогу управляти фінансовими результатами протягом експлуатації об'єкта незалежно від інтенсивності його використання.

ції оподаткування, вибирає тип амортизаційної політики.

Розглянемо порівняльну характеристику рівномірної, прискореної, компромісної та пропорційної амортизаційної політики (табл. 1).

Згідно з даними оприлюдненої регулярної інформації за 2017 р. на ТзДВ «Яготинський маслозавод», ПАТ «Житомирський маслозавод», ПрАТ «Нововодолазький молокозавод», ПАТ «Чернігівський молокозавод» застосовується прямолінійний метод нарахування амортизації, що відповідає основним засадам рівномірної амортизаційної політики щодо основних засобів.

Амортизаційна політика на основі інформації про обсяги, вікову структуру, технічний стан, напрями та інтенсивність використання основних засобів дає змогу підтримувати підприємство в робочому стані, своєчасно здійснювати придбання та вибуття основних засобів, забезпечувати планові обсяги виробництва та реалізації. Вибір типу амортизаційної політики дасть змогу управляти фінансовими результатами протягом експлуатації об'єкта залежно або незалежно від інтенсивності його використання.

Висновки. В ході дослідження підходів до формування амортизаційної політики можна зробити такі висновки.

1) Амортизаційна політика щодо основних засобів – це діяльність підприємства стосовно забезпечення належного технічного стану та своєчасності оновлення основних засобів, а також визначення оптимальних методів нараху-

вання амортизації для виміру економічних вигід від їх використання. Вважаємо, що складовими амортизаційної політики щодо основних засобів є вартісний критерій розмежування основних засобів та інших необоротних матеріальних активів; очікуваний строк залежно від напряму корисного використання об'єктів основних засобів; види оцінок основних засобів під час надходження та вибуття; механізм переоцінки основних засобів; визначення ліквідаційної вартості основних засобів; метод нарахування амортизації основних засобів.

2) Запропоновано такі етапи формування амортизаційної політики: 1) дослідження факторів, що впливають на вибір методу амортизації об'єкта; 2) вибір методу амортизації відповідно до очікуваних економічних вигід від використання основних засобів; 3) оцінювання впливу вибраного методу нарахування амортизації на фінансовий результат за роками; 4) перегляд методу нарахування амортизації у зв'язку з невідповідністю фактичної інтенсивності використання основних засобів його обліковим відображенням; 5) аналіз даних щодо своєчасності оновлення необоротних активів.

3) Запропоновано залежно від впливу методу нарахування амортизації на фінансовий результат виокремити чотири типи амортизаційної політики, а саме рівномірну, прискорену, компромісну, пропорційну. Перспективами подальших досліджень є розроблення алгоритму вибору типу амортизаційної політики залежно від стратегії розвитку підприємства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Вартість основних засобів у 2000–2017 роках. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 03.03.2019).
2. Новицька С.С., Потапова-Сінько Н.Ю. Сутність амортизаційної політики і її вплив на ефективність роботи підприємства : навчально-методичний посібник для студентів економічних спеціальностей. Одеса : ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2006. 98 с.
3. Пилипенко Л.М., Тивончук О.І. Концептуально-методологічні підходи формування амортизаційної політики підприємства та держави. *Modern economics*. 2018. № 10. С. 82–88.
4. Никифорок В.А. Використання амортизаційної та інвестиційної політики підприємства для забезпечення розширеного відтворення основного капіталу. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. 2012. Вип. 4. С. 158–163.
5. Радєва О.Г. Амортизаційна політика в контексті механізму ефективного управління підприємством: сутність, характеристика та проблеми. *Молодий вчений*. 2014. № 12. С. 70–73.
6. Жердев Є.В. Методичні засади формування амортизаційної політики на підприємствах. *Облік і фінанси АПК: бухгалтерський портал*. URL: <http://magazine.faaf.org.ua/metodichni-zasadi-formuvannya-amortizaciynoi-politiki-na-pidpriemstvah.html> (дата звернення: 03.03.2019).
7. Трачова Д.М. Обліково-інформаційний аспект формування амортизаційної політики. *Менеджмент та підприємництво: тренди розвитку*. 2018. Вип. 3. С. 15–22.
8. Трофимчук В.Я. Економічна сутність та класифікація складових амортизаційної політики підприємства. *Вісник ОНУ імені І.І. Мечнікова*. 2013. Т. 18. Вип. 4/3. С. 134–136.
9. Регулярна інформація емітентів. URL: <http://smida.gov.ua/db/emitent/year/xml/showform/42964/156/templ> (дата звернення: 03.03.2019).